

PLEȘA, DAN

Profesor, genealogist

N. 27 dec. 1912 (9 ian. 1913), Craiova - m. 1997, București.

Studiază la Liceul *Carol I* din Craiova și la Facultatea de Istorie din București.

Profesor de liceu, la București și unul dintre cei mai mari genealogiști români. A întocmit numeroase studii cu privire la organizarea prestată a Țării Românești și asupra elitelor, factori de continuitate în viața statală, asupra genealogiei unor domni ca Neagoe Basarab și Mihai Viteazul. A explicat evenimentele istorice prin genealogie.

În 1970 a fost membru în Comisia de heraldică, genealogie și geografie care a întocmit stemele județelor și orașelor României și membru fondator al Comisiei de heraldică, genealogie și sigilografie de pe lângă Institutul *Nicolae Iorga* din București (din 1971), susținând numeroase referate, timp de peste 20 de ani. Membru a numeroase asociații de genealogie și de heraldică pe plan internațional.

La 21 mai 1993, la al XII Congres al Federației Franceze de genealogie de la Paris, i se oferă distincția Confederației Internaționale de genealogie și heraldică *Medaille á nos Aines*.

Opera: **Statutul boierimii și evoluția boierilor de la Reforma lui C-tin Mavrocordat până la desființarea rangurilor și privilegiilor** (1958); **Importanța studiilor genealogice pentru istoria Țării Românești**; **Mihai Viteazul urmaș al împăraților bizantini** (împreună cu G.C. Florescu); **La Noblesse Roumaine de Transilvanie**; **Marele ban Dobromir și neamul său**.